

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Kryštofa Horna, soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Jana Peroutky ve věci

žalobce: **B. V.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2025, č. j. 122402/2025/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kutná Hora (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 18. 7. 2025, č. j. MKH/069270/2025 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) o částečném odmítnutí žádosti žalobce ze dne 29. 4. 2025 o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“). Současně žalobce navrhuje, aby soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí a uložil správnímu orgánu prvního stupně poskytnout mu požadované informace. Žalobu odůvodnil tím, že mu správní orgán prvního stupně odmítá sdělit informace, o jejichž poskytnutí žádal za účelem rozkrytí (blíže nepopsaného) podvodu správního orgánu prvního stupně vůči žalobci a jeho majetku, k němuž mělo dojít v roce 2023. Současně žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků, podal návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů a namítl podjatost všech soudců Krajského soudu v Praze i Městského soudu v Praze.
2. Žaloba je v záhlaví označena jako „*Žaloba podle § 79 + § 80 + 65 zák.č.150/2002 sb.*“, tj. jako žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu a jako žaloba proti rozhodnutí správního orgánu. Podle skutečného obsahu se nicméně jedná pouze o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).
3. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobce od správního orgánu prvního stupně požadoval poskytnutí informace, „*kdy bude projednáno odvolání starosty města X.*“ Správní orgán prvního stupně prvostupňovým rozhodnutím ve vztahu k této části žádosti odmítl žalobci informaci sdělit s odůvodněním, že požadovaná informace neexistuje a není

k dispozici žádné rozhodnutí ani dokument, který by jí obsahoval. Žalovaný v napadeném rozhodnutí postup správního orgánu shledal formálně i věcně správným. S odkazem na judikaturu správních soudů uvedl, že povinnost poskytovat informace dle informačního zákona se vztahuje pouze na informace, které povinný subjekt má k dispozici, resp. dle zákona je povinen je mít k dispozici, a které se vztahují k jeho působnosti. Naopak podle § 2 odst. 4 informačního zákona se povinnost netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Ze znění dotčené části žádosti je zřejmé, že dotaz žalobce směřuje právě na čistě hypotetickou okolnost a vztahuje se k budoucímu rozhodnutí zastupitelstva obce. Správní orgán prvního stupně žádnou informaci o tom, kdy bude odvolán starosta obce, v době vypořádávání žádosti neměl a žádná taková informace ani neexistuje, neboť k odvolání může dojít teprve rozhodnutím zastupitelstva obce, přičemž žádné takové rozhodnutí učiněno nebylo.

K důvodům odmítnutí žaloby

4. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda je žaloba způsobilá k věcnému projednání a shledal, že tomu tak není.
5. Podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.
6. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, který je podle tohoto zákona nepřijatelný.
7. Již v usnesení ze dne 13. 11. 2014, č. j. 10 As 226/2014-16, Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) dovedl, že důvodem pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. může být i zneužití práva spočívající v opakovaném podávání předem zcela zjevně neúspěšných podání, která namísto ochrany žalobcových veřejných subjektivních práv sledují vedení sporu pro spor samotný (obdobně viz též usnesení NSS ze dne 9. 3. 2017, č. j. 5 As 63/2017-9).
8. Podle § 68 písm. f) s. ř. s. ve znění účinném od 1. 1. 2024 je žaloba nepřijatelná také tehdy, sleduje-li zjevné zneužití práva. Od 1. 1. 2024 tedy zákonodárce zákaz zneužití práva podat žalobu podle s. ř. s. výslovně upravil a stanovil, že se jedná o nutnou podmínku řízení, jejíž nesplnění soudu brání věc posoudit meritorně.
9. Soud již například v usnesení ze dne 7. 11. 2023, č. j. 54 A 71/2023-11, podrobně shrnul, že je mu z vlastní úřední činnosti známo, že žalobce opakovaně podává velké množství žalob, jejichž hlavní myšlenkou je zpravidla žalobcem tvrzené dávné pochybení školského úřadu ve věci jeho přijetí na střední školu a s tím související žalobcův nízký starobní důchod, případně blíže nespecifikovaná trestní řízení týkající se Městského úřadu Čáslav. Žaloby vždy obsahují jen velice heslovité odkazy na různé spisové značky či čísla jednací, častým motivem je tvrzená perzekuce žalobce podle metodiky Státní bezpečnosti z důvodu jeho podpisu Charty 77 v roce 1982 a účasti v disidentském hnutí, jež má podle žalobce trvat i za současného režimu a podílet se na ní mají různé úřady či soudy, státní zastupitelství a bezpečnostní sbory. Žalobce se též aktivně zajímá o veřejné dění a podává různé žádosti o poskytnutí informací či se zabývá činností místního stavebního úřadu a orgánů činných v trestním řízení. Podané žaloby však v drtivé většině případů nejsou věcně projednatelné, protože obsahují vady, které žalobce odmítá odstranit. V citovaném usnesení soud uvedl

vyčerpávající výčet věcí za posledních několik let, které neskončily meritorním rozhodnutím právě pro nespolupráci žalobce – jeho neochotu odstranit vady žaloby (především doplnit žalobní body) či zaplatit soudní poplatek.

10. Z uvedeného soud dovodil, že je zjevné, že pokud by v řízení konal další přípravné úkony pro účely meritorního přezkumu postupu žalovaného, tak by mu žalobce opět neposkytl žádnou součinnost. Úkolem správního soudu je přitom ochrana veřejných subjektivních práv, a nikoliv činění zbytečných úkonů v případech četných žalob, jejichž vady žalobce opakovaně odmítá odstranit, a proto tyto žaloby nikdy nejsou věcně projednatelné. Takovéto postupy žalobce jsou zcela zjevně zneužitím práva, které nepožívá právní ochrany.
11. Soud proto zmíněným usnesením č. j. 54 A 71/2023-11 žalobcovu žalobu odmítl, protože představovala zjevné zneužití práva. V tomto usnesení soud žalobce také poučil o tom, že i v budoucnu může jím podané žaloby odmítat, pokud z nich nebude zjevné, že jejich účelem je skutečně ochrana práv žalobce, a nikoliv opakované a bezúčelné vedení sporu.
12. Žalobce však uvedeného upozornění nedbá a opakovaně podává žaloby vykazující znaky zjevného zneužití práva. Z poslední doby viz např. usnesení ze dne 21. 1. 2025, č. j. 51 A 4/2025-14, ze dne 10. 12. 2024, č. j. 41 A 62/2024-13, ze dne 17. 10. 2024, č. j. 41 A 40/2024-16, ze dne 23. 7. 2024, č. j. 37 A 38/2024-11, ze dne 2. 7. 2024, č. j. 51 A 41/2024-20, ze dne 30. 4. 2024, č. j. 51 A 19/2024-19, ze dne 4. 4. 2024, č. j. 37 A 10/2024-18, ze dne 4. 4. 2024, č. j. 37 A 9/2024-11, ze dne 20. 2. 2024, č. j. 39 A 3/2024-13, ze dne 14. 2. 2024, č. j. 37 A 2/2024-31, ze dne 25. 1. 2024, č. j. 37 A 43/2023-10, či ze dne 18. 1. 2024, č. j. 37 A 42/2023-13, či ze dne 31. 1. 2025, č. j. 54 A 89/2024-11.
13. Ani v právě posuzované věci nevyvstaly okolnosti, ze kterých by bylo možné dovodit, že nejde o opakované a bezúčelné vedení sporu. Z okolností nyní projednávaného případu je zjevné, že pokud by soud v tomto řízení konal další přípravné úkony pro účely meritorního přezkumu postupu žalovaného, žalobce by mu opět neposkytl žádnou součinnost. Úkolem správního soudu je přitom ochrana veřejných subjektivních práv, a nikoliv činění zbytečných úkonů v případech četných žalob, jejichž vady žalobce opakovaně odmítá odstranit, což brání jejich věcnému projednání.
14. Z obsahu napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalobce žádal, aby mu povinný subjekt sdělil, „*kdy bude projednáno odvolání starosty města X Mgr. L. S.*“, což povinný subjekt a žalovaný vyhodnotili jako žádost o poskytnutí neexistující a hypotetické informace o svém budoucím postupu. Ze stručné žalobní argumentace není zřejmé, v čem konkrétně měl být žalobce poškozen na svých veřejných subjektivních právech. Žalobce v žalobě s důvody napadeného rozhodnutí nijak nepolemizuje, jen obecně a bez vymezení jakýchkoliv žalobních bodů brojí proti neposkytnutí požadované informace. Soud tak ani v textu nynější žaloby nenalezl srozumitelnou argumentaci, ze které by bylo možno dovodit, že se žalobce v daném případě hodlá skutečně domáhat ochrany svých veřejných subjektivních práv ve smyslu § 2 s. ř. s. a (tentokrát) spolupracovat se soudem při odstraňování vad žaloby. Soud je naopak přesvědčen, že jde jen o další z dlouhé řady „řízení pro řízení“, která žalobce generuje (soud na tomto místě poznamenává, že od začátku roku 2024 žalobce u zdejšího soudu podal dvacet obdobně neodůvodněných žalob) a stejně jako v nynější věci postupuje tak, že zpochybňuje různé procesní aspekty jednotlivých předešlých řízení a vytváří tak řízení další, čímž je donekonečna „řetězí“. Soud proto setrval na závěrech vyslovených v usnesení č. j. 54 A 71/2023-11 a žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. f) s.

ř. s., neboť její podání shledal zjevným zneužitím práva, kterým žalobce prokazatelně nesleduje ochranu svých veřejných subjektivních práv.

15. Jelikož je podaná žaloba zjevným zneužitím práva, soud již nevyzýval žalobce k odstranění jejích vad postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť by to bylo zjevně zbytečné. Lze nicméně dodat, že podání vadné žaloby je podpůrným důvodem pro konstatování zjevného zneužití práva, neboť žalobce podává vadné žaloby opakovaně a jejich vady zásadně neodstraňuje.

Žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce

16. Z důvodu odmítnutí žaloby soud nerozhodoval o návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů (viz rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008-48, č. 1741/2009 Sb. NSS). Ostatně, jak soud podrobně zdůvodnil v již citovaném usnesení č. j. 54 A 71/2023-11 (bod 15), i tento žalobcův návrh je zjevným zneužitím práva, neboť soudu je z úřední činnosti známo (viz např. rozsudek ze dne 16. 2. 2023, č. j. 49 Ad 6/2022-36), že žalobce podává neodůvodněné žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů v zásadě „automaticky“ v záhlaví každého svého podání, přičemž ani ustanovení advokáta (např. v řízení vedeném pod sp. zn. 46 Ad 5/2022) nevedlo k odstranění vad žaloby spočívající v absenci žalobních bodů. Žalobce současně nikdy není ochoten žalobu doplnit o relevantní žalobní body a setrvává na svých tvrzeních o různých nespecifikovaných křivdách, které nesouvisí s předmětem řízení před žalovaným správním orgánem. Kupříkladu v řízení vedeném pod sp. zn. 46 Ad 5/2022 soud žalobci vyhověl a advokáta mu ustanovil. Žalobce přesto odmítl žalobu řádně doplnit o projednatelné žalobní body a trval na opakování svých v současnosti již bezpředmětných výkladů o různých křivdách, a proto byla tato žaloba odmítnuta usnesením soudu ze dne 19. 10. 2022, č. j. 46 Ad 5/2022-56. Ustanovení advokáta by proto v nyní projednávaném případě bylo zcela v rozporu se zásadou ekonomie řízení.
17. Zneužitím práva může být i „automatické“ podávání žádostí o osvobození od soudních poplatků a bezplatné přiznání právní pomoci bez řádného odůvodnění ve všech podáních v různých řízeních, protože tímto postupem není sledována ochrana práv žalobce, nýbrž toliko vydávání dalších rozhodnutí, proti kterým by si žalobce mohl podávat kasační stížnosti a vést tak opět „spor pro spor“, jehož jediným smyslem je snad jen zatěžování (nejen) Krajského soudu v Praze vyřizováním zbytečné agendy namísto vyřizování těch případů, které plnou pozornost soudu skutečně zasluhují.

Námitka podjatosti

18. Soud nepřehlédl, že žalobce uplatnil v žalobě i námitku podjatosti všech soudců Krajského soudu v Praze (a Městského soudu v Praze). Soud však neshledal důvod k předložení věci NSS za účelem rozhodnutí o námitce podjatosti, neboť i její uplatnění posoudil jako zneužití práva.
19. Podle § 8 odst. 1 věty první s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.
20. Z judikatury NSS vyplývá, že vznášeli-li účastník typově shodnou námitku podjatosti opakovaně, byť již o takových námitkách NSS samostatně rozhodoval, nemusí soud k takové námitce přihlížet, dospěje-li k závěru, že jde ze strany účastníka o zneužití práva

(srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2020, č. j. Nad 8/2019-65, č. 4062/2020 Sb. NSS, body 27 a 28).

21. Žalobce námitku nijak neodůvodnil, přestože již na základě řady předchozích rozhodnutí v jeho věcech musí vědět, že námitku podjatosti je třeba řádně odůvodnit. Předseda senátu ani žádný z členů senátu si ani žádných skutečností, které by mohly zavdat pochybnosti o jejich nepodjatosti, nejsou vědomi.
22. Soudu je přitom z úřední činnosti známo, že žalobce opakovaně uplatňuje „paušální“ námitku podjatosti, kterou buď vůbec neodůvodní (viz např. usnesení zmíněná výše v bodu 12), nebo ji zdůvodní vágními, nepodloženými a ne zcela srozumitelnými tvrzeními o korupci, politické objednávce a spolčení (viz např. usnesení ze dne 27. 6. 2023, č. j. 51 A 40/2023-15, ze dne 29. 6. 2023, č. j. 41 A 3/2023-37, či ze dne 17. 7. 2023, č. j. 54 A 53/2023-10). Nedůvodnost žalobcovy „paušální“ námitky podjatosti vztažené k soudcům zdejšího soudu potvrdil i NSS (viz např. rozsudek ze dne 29. 3. 2023, č. j. 6 As 19/2023-10, bod 19).
23. Soud má proto za to, že žalobcem uplatněná námitka podjatosti se již opakovaně dostala do sféry NSS a je ve své podstatě opakujícím se obecným vyjádřením nesouhlasu s procesním postupem soudu. Z tohoto důvodu ji soud vyhodnotil jako zneužití práva a nepřihlížel k ní. Žalobci přitom zůstává zachována možnost vznést důvody pro vyloučení zákonného soudce i v případné kasační stížnosti proti tomuto konečnému rozhodnutí.

Rozhodnutí o nákladech řízení

24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože žaloba byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. září 2025

Kryštof Horn v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: X